

PENGUASAAN BAHASA MELAYU SEBAGAI BAHASA KEDUA DALAM KALANGAN PELAJAR PONDOK BANTAN THAILAND

AHMED HAFIZAINOL BIN AHMED ADRIS
Universiti Kebangsaan Malaysia
ahmedhafizainol@gmail.com

KARIM BIN HARUN
Universiti Kebangsaan Malaysia
linguist@ukm.edu.my

ABSTRAK

Kebanyakan daripada pelajar Thailand berasal daripada bangsa Melayu, tetapi mereka sering menggunakan bahasa Thai sebagai bahasa komunikasi seharian dan menjadikan bahasa Melayu sebagai bahasa kedua mereka. Oleh itu, kajian ini akan meneliti secara empirikal berkaitan tahap penguasaan, sikap dan motivasi bahasa Melayu pelajar Pondok Bantan sebagai bahasa kedua. Seramai 10 orang pelajar tingkatan enam di sekolah Pondok Bantan, Thailand dijadikan subjek kajian. Mereka terdiri daripada pelajar yang mempelajari bahasa Melayu sebagai bahasa kedua. Pendekatan analisis kesalahan bahasa oleh Corder digunakan untuk menjelaskan data berkaitan tahap penguasaan pelajar yang diperoleh melalui kaedah ujian karangan. Data kajian juga diperoleh dengan menggunakan kaedah temu bual dan pemerhatian turut serta. Dapatan kajian menunjukkan bahawa tahap penguasaan bahasa Melayu terhadap pelajar masih berada pada tahap yang lemah. Pelajar didapati banyak melakukan kesalahan morfologi, sintaksis dan kesalahan ortografi dalam sampel karangan yang dilakukan. Kajian ini penting dan dapat dimanfaatkan oleh semua pihak sama ada pihak guru, ibu bapa pelajar mahupun pengkaji untuk menambah baik tahap penguasaan bahasa Melayu pelajar Thai.

Kata kunci: Bahasa kedua; bahasa Melayu; morfologi; ortografi; penguasaan bahasa, sintaksis

THE ACQUISITION OF MALAY AS A SECOND LANGUAGE AMONG STUDENTS OF PONDOK BANTAN, THAILAND

ABSTRACT

Most of the students in Thailand are Malay origin, however in daily communication they use Thai as their mother-tongue and Malay as their second language. Therefore, this study examine empirically the acquisition of Malay as a second language in the Pondok Bantan's students. A total number of 10 Form-Six students from Pondok Bantan school in Thailand who learn Malay as a subject were selected in this study. Error Analysis approach by Corder was use to describe the data related to students' proficiency level through essay testing method. This study was conducted using the students' written essay as the research data aimed to identify the grammatical errors they committed in their writing. The data of this study were also obtained by using interview and observation approach towards the subjects. The results shows that the proficiency level of students in Malay language remained at a weak level. Students were found make numerous morphological, syntax and orthographic errors in the sample essay. This study is aimed to benefit all parties including the teachers, parents, students, and researchers to improve the level of acquisition of Thai's student in Malay language.

Keywords: Second language; Malay language; morphology; ortography; language acquisition; syntax

PENGENALAN

Penguasaan bahasa merupakan kemampuan atau keupayaan pelajar menggunakan bahasa dengan cekap dan mahir. Kecekapan menggunakan bahasa itu meliputi empat jenis kemahiran, iaitu kemahiran mendengar, kemahiran bertutur, kemahiran membaca, dan kemahiran menulis. Kemahiran mendengar dan bertutur diperoleh secara semula jadi oleh penutur bahasa pertama, manakala penutur bahasa kedua perlu mempelajari kemahiran-kemahiran tersebut untuk menguasainya. Kemahiran membaca dan menulis pula dikuasai melalui proses pembelajaran sama ada pembelajaran formal atau tidak formal. Proses pembelajaran bahasa kedua boleh berlaku di mana-mana sahaja seperti di pasar, padang permainan, restoran dan lain-lain secara berinteraksi dengan rakan-rakan dan sebagainya. Bahasa kedua juga boleh diperoleh melalui proses pembelajaran bersama guru di kelas atau kuliah yang berbentuk formal.

Kajian ini akan membincangkan penguasaan bahasa Melayu sebagai bahasa kedua dalam kalangan pelajar Thai. Pelajar Thai yang berketurunan Melayu menjadikan bahasa Thai sebagai bahasa ibunda, manakala bahasa Melayu menjadi bahasa kedua. Justeru itu, kajian ini bertujuan untuk melihat tahap penguasaan bahasa Melayu dalam kalangan pelajar Pondok Bantan, Nakhon Si Thammarat, Thailand.

LATAR BELAKANG PONDOK BANTAN

Pondok Bantan atau nama formalnya Maahad Misbahuddin atau Prateepsasana Islamic High School terletak di Nakhon Si Thammarat, Thailand. Wilayah Nakhon Si Thammarat ini juga pernah dikenali sebagai Ligor yang daripada segi geografinya terletak di bahagian selatan Thailand, iaitu lebih kurang 610 kilometer daripada selatan kota Bangkok. Sekolah ini diasaskan oleh Tuan Guru Haji Yaakob bin Abdul Rauf pada tahun 1939. Pada asalnya, sekolah ini hanya dibina untuk mengajar hal-hal berkaitan dengan agama. Namun, selepas 1960 institusi pondok di Thailand mula bertukar kepada sekolah agama rakyat. Ini sejajar dengan usaha Kementerian Pendidikan Thai untuk memajukan sistem pendidikan yang berada di wilayah Patani, Yala, Narathiwat, Satun, Songkla, Nakhon Si Thammarat, Pattalung, Pukhet, Phanga, Krabi, Ranong dan Trang (Hassan Madmarn 2001).

Sistem pendidikan di pondok telah berubah daripada sistem tradisonal kepada sistem moden. Pondok Bantan yang terletak di Nakhon Si Thammarat juga telah bertukar sistem pendidikannya daripada sistem pendidikan tradisonal kepada sistem pendidikan moden. Pondok Bantan telah menggabungkan mata pelajaran agama dengan mata pelajaran akademik. Mata pelajaran akademik ini terdiri daripada mata pelajaran bahasa Thai, bahasa Inggeris, bahasa Melayu, sains, matematik, matematik sosial, dan geografi. Dengan adanya mata pelajaran akademik, pelajar-pelajar Pondok Bantan berpeluang membina ilmu selain ilmu agama. Kini, pelajar-pelajar tingkatan satu hingga tingkatan enam yang belajar di Pondok Bantan kebanyakannya mempelajari semua mata pelajaran akademik. Walaupun bahasa penganatar di sekolah ini ialah bahasa Thai tetapi kurikulum di Pondok Bantan turut memberi penekanan terhadap penguasaan bahasa lain seperti bahasa Arab, bahasa Inggeris dan juga bahasa Melayu.

Kebanyakan pelajar di Pondok Bantan ini berasal daripada bangsa Melayu dan ada sesetengah daripada ibu bapa mereka masih menuturkan bahasa Melayu. Namun, dengan sistem

pendidikan Thailand yang menjadikan bahasa Thai sebagai pengantar, pelajar-pelajar ini turut menggunakan bahasa Thai sebagai bahasa harian mereka.

PERMASALAHAN KAJIAN

Penguasaan bahasa Melayu pelajar Thai di Pondok Bantan masih lemah. Rupanya bukan sahaja di Pondok Bantan yang terletak di wilayah Nakhon Si Thammarat tetapi penguasaan bahasa Melayu yang lemah ini juga terdapat di wilayah lain di bahagian Thai Selatan termasuk Satun dan Narathiwat (lihat Solahuddin Samaun & Hasnida Samaun 2010; Rahanee Tehsa (2016). Kelemahan ini mungkin disebabkan oleh pengaruh bahasa dan budaya Thai. Bahasa dan budaya Melayu telah membaaur dengan budaya Thai sehingga menimbulkan kekeliruan tentang identiti sebenar mereka. Walaupun kebanyakan pelajar di Pondok Bantan adalah berasal daripada bangsa Melayu tetapi mereka lebih sering menggunakan bahasa Thai sebagai bahasa komunikasi seharian dan menjadikan bahasa Melayu sebagai bahasa kedua mereka.

Di Pondok Bantan, mata pelajaran bahasa Melayu merupakan mata pelajaran wajib untuk semua tingkatan, iaitu tingkatan satu hingga tingkatan enam. Mata pelajaran bahasa Melayu adalah mata pelajaran wajib untuk dipelajari sejak awal penubuhan Pondok Bantan. Namun, proses pengajaran dan pembelajaran mata pelajaran bahasa Melayu di Pondok Bantan ini tidak dilakukan sebagai satu mata pelajaran sebaliknya ia diajar bersama dengan ilmu agama Islam. Mereka mempelajari bahasa Melayu menggunakan kitab agama yang berbahasa Melayu (kitab kuning dalam tulisan Jawi) yang diajar oleh guru. Pembelajaran bahasa Melayu juga menggunakan sistem tulisan jawi bukan sistem tulisan rumi.

Namun, kini pengajaran dan pembelajaran bahasa Melayu di Pondok Bantan sudah menggunakan sistem ejaan rumi. Ini disebabkan pelajar-pelajar di Pondok Bantan perlu menduduki ujian Bahasa Melayu yang diperkenalkan oleh Kementerian Pendidikan Thai. Oleh itu, mata pelajaran bahasa Melayu diajar selama satu jam dalam satu minggu di sekolah. Oleh itu, kajian ini akan melihat tahap penguasaan bahasa Melayu pelajar di Pondok Bantan selepas menggunakan cara pembelajaran bahasa Melayu dengan menggunakan kaedah bahasa rumi.

KAJIAN LEPAS BERKAITAN BAHASA MELAYU SEBAGAI BAHASA KEDUA

Kajian penguasaan bahasa Melayu sebagai bahasa kedua dalam kalangan pelajar di Thailand daripada pelbagai aspek telah dilakukan. Antaranya ialah kajian oleh Hasnah Nataening (2004), Aesoh Kaema (2011), Rusda Salaeh (2014) dan Rahanee Tehsa (2016).

Kajian proses pengajaran dan pembelajaran bahasa Melayu sebagai bahasa kedua telah dilakukan oleh Hasnah Nataening (2004). Beliau membuat kajian terhadap proses pengajaran dan pembelajaran bahasa Melayu dalam kalangan pelajar sekolah menengah agama rakyat (Mutawassitah). Sampel kajian ialah pelajar Darjah 5,6, dan 7 di Sekolah Phatna Witya (Maahad Nadhtul Ulum) yang terletak di Jalan Phang Muang 2, Tambon Sateng, Ampo Muang, Cangwatt, Yala Selatan Thailand. Dalam kajian ini beliau mendapati bahawa masalah pengajaran dan pembelajaran bahasa Melayu di sekolah menengah agama rakyat di Selatan Thailand berpunca daripada beberapa factor utama, iaitu kelemahan guru merangsang pelajar meminati bahasa Melayu dan sikap pelajar itu sendiri terhadap bahasa Melayu. Beliau berpendapat bahawa kekangan masa juga menjadi masalah penting untuk mengendalikan pengajaran dan pembelajaran

dalam bilik darjah. Di samping itu, penggunaan bahasa Thai, khususnya media massa turut mempengaruhi penggunaan bahasa dalam kalangan pelajar. Berdasarkan realiti tersebut, nyatalah bahawa tanggungjawab mengatasi permasalahan ini merupakan tanggungjawab semua pihak. Usaha menanamkan kesedaran dalam kalangan pelajar perlu diusahakan oleh pihak sekolah dan juga ibu bapa. Guru-guru yang terlibat dalam proses pengajaran dan pembelajaran bahasa Melayu pula mesti meningkatkan mutu pengajaran dan pembelajaran. Dalam hal ini pengkaji menasihati guru-guru menggunakan kaedah pendekatan komunikatif dalam mengendalikan pengajaran dan pembelajaran bahasa Melayu dalam bilik darjah.

Kajian daripada penguasaan aspek ejaan pula telah dilakukan oleh Aesoh Kaema (2011). Beliau mengkaji kesalahan ejaan bahasa Melayu dalam kalangan mahasiswa Jabatan Bahasa Melayu di Universiti Fatoni. Kajian ini bertujuan untuk mendeskripsi bentuk kesalahan ejaan bahasa Melayu dan juga mendeskripsi sistem bunyi ejaan bahasa Melayu. Beliau menggunakan teknik pemerhatian, membaca dan mencatat sebagai kaedah mengumpulkan data. Hasil kajian ini mendapati bahawa mahasiswa Jabatan bahasa Melayu di Universiti Fatoni melakukan kesalahan ejaan bahasa Melayu daripada aspek kesalahan pemilihan konsonan dan vokal, kesalahan tanda baca dan lain-lain. Kajian ini merumuskan bahawa mahasiswa Jabatan Bahasa Melayu yang sedang belajar di Universiti fatoni memiliki penguasaan ejaan yang sang rendah dan lemah.

Kajian penguasaan imbuhan pula telah dilakukan oleh Rusda Salaeh (2014). Kajian beliau dilakukan terhadap pelajar Sarjana Muda di Universiti Fatoni, Thailand. Kajian in bertujuan untuk melihat bentuk-bentuk kesalahan penggunaan imbuhan awalan bahasa Melayu dalam karangan mahasiswa jabatan Bahasa Melayu, Universiti Fatoni. Kajian beliau mendapati bahawa terdapat kesalahan penggunaan imbuhan awalan dalam karangan mahasiswa tersebut. iaitu kesalahan penggunaan alamorf, awalan di-, dan awalan ke. Dapatan ini memperlihatkan bahawa mahasiswa yang mengambil jurusan bahasa Melayu juga masih lemah dalam penguasaan imbuhan awalan.

Rahanee Tehsa (2016) pula telah melakukan kajian terhadap kesalahan imbuhan dan ortografi bahasa Melayu dalam kalangan mahasiswa dan mahasiswi Tahun 3 Universiti Rajbhat Yala, Thailand. Kajian ini bertujuan untuk menjelaskan faktor-faktor yang menyebabkan kesalahan bahasa dilakukan oleh mahasiswa dan mahasiswi tersebut. Data dikumpulkan melalui ujian karangan dan borang soal selidik. nManakal pendekatan Corder digunakan untuk membincangkan faktor-faktor tersebut. Dapatan kajaina membuntikan bahawa kesalahan ortografi lebih tinggi berbanding kesalahan imbuhan. Kesalahan ortografi meliputi kesalahan ejaan, penggunaan huruf besar, huruf kecil dan tanda baca. Kajian ini mendapati lapan faktor yang menyebabkan pelajar melakukan kesalahan bahasa, iaitu faktor bahasa ibunda, iaitu dialek Patani, sistem pendidikan Thai, sistem pentadbiran Thai, keluaraga, diri sendiri, guru, kekuarangan bahan rujukan dan bacaan dan kedudukan bahasa dan bahasa Thai.

METODOLOGI

Kajian ini akan menggunakan ujian karangan untuk mendapat data. Ujian karangan ini dilakukan terhadap 10 orang pelajar tingkatan enam iaitu 10 sampel ujian karangan di mana sepuluh pelajar ini telah dipilih oleh pengkaji atas bantuan guru bahasa Melayu di sekolah. Pengkaji akan memberikan tugas tersebut kepada kesemua responden dengan menjalankan ujian bahasa yang berbentuk karangan pendek dalam lingkungan 100 hingga 200 patah perkataan.

Di samping itu, kajian ini turut menggunakan kaedah temu bual berstruktur dan pemerhatian ikut serta. Senarai soalan telah disiapkan terlebih dahulu oleh pengkaji, dan ketika proses temubual dijalankan terdapat soalan-soalan berkaitan isu yang dibincangkan, pengkaji akan menanyakan secara merta kepada responden. Dalam kajian ini, temu bual dilakukan dengan memilih 10 orang pelajar Pondok Bantan yang terdiri daripada pelajar-pelajar tingkatan enam bagi meneliti kefahaman dan bukti yang jelas terhadap soalan yang diajukan oleh pengkaji dalam bahasa Melayu.

Kajian ini telah dijalankan di Prateepsasana Islamic High School ataupun Pondok Bantan ataupun Maahad Misbahuddin di Nakhon Sittamarat, Thailand. Sekolah ini terletak di selatan Thailand. Pelajar yang belajar di sekolah Pondok Bantan ini terdiri daripada pelajar yang berasal daripada beberapa daerah di Thailand selatan antaranya ialah Pattani, Yala, Krabi, Phuket, Nakhon Si Thammarat dan lain-lain lagi.

Untuk menganalisis data dan membincangkan dapatan kajian, analisis kesalahan bahasa diperkenalkan oleh Corder (1967, 1976). Pendekatan analisis kesalahan bahasa memberi tumpuan terhadap pelajar asing atau pelajar bahasa kedua, menguji secara empirikal kesalahan-kesalahan yang wujud dalam bahasa sasaran yang dihasilkan oleh pelajar dan mencari penjelasan tentang punca-punca berlakunya kesalahan tersebut (Moghimizadeh, 2008). Analisis ini merupakan satu kaedah atau teknik yang digunakan dalam sesuatu kajian bertujuan mengukur ataupun menilai tahap kemampuan seseorang atau sekumpulan pelajar terhadap bahasa asing yang dipelajarinya. Analisis kesalahan bahasa mengkaji tentang kesalahan pemindahan (interlingual errors) dan kesalahan intralingual (intralingual errors) yang muncul hasil daripada strategi pengajaran dan pembelajaran tertentu yang digunakan (Richards, 1992). Corder (1967) telah menggariskan langkah-langkah yang perlu diikuti oleh peneliti yang mengaplikasikan pendekatan ini, iaitu :

- i. mengumpulkan sampel daripada pengguna bahasa;
- ii. mengenal pasti kesilapan;
- iii. menghuraikan kesilapan;
- iv. menjelaskan kesalahan;
- v. menilai dan membetulkan kesalahan.

Kesilapan bahasa boleh diklasifikasikan sebagai kesilapan fonologi, kesilapan kata, kesilapan sintaksis dan sebagainya.

DAPATAN KAJIAN

Kajian ini hanya menghadkan dapatan data dalam bentuk penulisan karangan pelajar. Karangan ialah satu data bertulis untuk melihat kemampuan pelajar menyampaikan mesej dalam bahasa Melayu dengan menggunakan tatabahasa yang betul. Pelajar diminta untuk menulis sebuah karangan yang bertajuk 'Diri Saya'. Sebelum memulakan ujian penulisan, semua pelajar telah diberikan arahan yang jelas. Masa yang diperuntukkan untuk menyiapkan sebuah karangan ialah 60 minit sahaja. Pelajar dikehendaki menyediakan karangan tidak berformat yang panjangnya antara 100 hingga 200 patah perkataan.

Tahap penguasaan pelajar akan diuji dengan melihat kesalahan tatabahasa dalam karangan pelajar. Kesalahan tatabahasa ini dikenal pasti dan dikategorikan mengikut aspek tertentu, iaitu

kesalahan morfologi (kesalahan penggunaan kata sendi nama, dan kesalahan penggunaan imbuhan) kesalahan sintaksis (kesalahan pembinaan ayat majmuk atau kata hubung dan kesalahan penggunaan aspek ayat dalam karangan); dan kesalahan ortografi (kesalahan ejaan dan kesalahan huruf besar dan huruf kecil)

KESALAHAN MORFOLOGI

Morfologi ialah bidang ilmu bahasa yang mengkaji perkataan dari segi struktur, bentuk dan penggolongan kata. Struktur kata bermaksud susunan bentuk bunyi ujaran atau lambang (tulisan) yang menjadi unit bahasa yang bermakna. Bentuk kata ialah unit tatabahasa, sama ada berbentuk tunggal atau hasil daripada proses pengimbuhan, pemajmukan dan penggandaan. Penggolongan kata pula ialah proses menjeniskan perkataan berdasarkan keserupaan bentuk atau fungsi, atau bentuk dan fungsinya. Perkataan-perkataan yang mempunyai keserupaan yang demikian digolongkan ke dalam golongan kata yang sama. Morfologi bahasa Melayu ialah bidang yang mengkaji struktur, bentuk dan penggolongan kata dalam bahasa Melayu (Nik Safiah Karim et al., 2010: 43).

Kesalahan morfologi ialah kesalahan yang jelas terhadap struktur, bentuk dan golongan kata, serta cara perkataan diwujudkan daripada bunyi bahasa dan pengaruhnya terhadap makna kata. Daripada kajian yang dijalankan, terdapat dua jenis kesalahan morfologi yang dapat dikesan dalam sampel karangan pelajar. Antara jenis-jenis kesalahan dari segi morfologi yang terdapat dalam penulisan karangan pelajar ialah kesalahan penggunaan kata sendi nama, kesalahan penggunaan kata dari segi makna, dan kesalahan penggunaan imbuhan.

Kesalahan Penggunaan Kata Sendi Nama

Kata Sendi Nama ialah kata yang digunakan untuk menyambung frasa nama dengan kata atau frasa-frasa dan ayat. Berdasarkan Tatabahasa Dewan Edisi Baharu (Nik Safiah Karim et. al : 2004 : 252), kata sendi nama ialah perkataan yang letaknya di hadapan frasa nama. Antara kata sendi nama dalam bahasa Melayu ialah 'di', 'ke', 'dari', 'daripada', 'pada', 'kepada', 'untuk' dan sebagainya.

JADUAL 1. Bilangan dan Peratusan Kesalahan Kata Sendi Nama

Kesalahan kata sendi nama	Bilangan	Peratus
<i>Sepaya/supaya</i>	1	9.1%
<i>Kepada</i>	2	18.2%
<i>Pada</i>	3	27.3%
<i>Di</i>	3	27.3%
<i>Dalam</i>	2	18.2%
JUMLAH	11	100%

JADUAL 2. Contoh Kesalahan Penggunaan Kata Sendi Nama

Sampel 1	Kesalahan tatabahasa	Saya dan kawan-kawan pergi ke masjid sepaya sembahyang subhi
	Ayat yang betul	Saya dan kawan-kawan pergi ke masjid untuk mendirikan sembahyangt subuh.
Sampel 5	Kesalahan tatabahasa	Saya bangun pada tidur.
	Ayat yang betul	Saya bangun daripada tidur.
	Kesalahan tatabahasa	Saya pakai buyu bergi di sekolah
	Ayat yang betul	Saya memakai baju untuk pergi ke sekolah.
	Kesalahan tatabahasa	Saya jalan di masjid khalid sepaya belajar Al- Quran
Ayat yang betul	Saya berjalan ke masjid Khalid untuk belajar Al-Quran	
Sampel 6	Kesalahan tatabahasa	...pergi sekolah dalam waktu pagi.
	Ayat yang betul	...pergi ke sekolah pada waktu pagi.
	Kesalahan tatabahasa	Di waktu lepas sembahyang asri.
Ayat yang betul	Selepas sembahyang asar,	
Sampel 7	Kesalahan tatabahasa	...saya bangun kepada subah..
	Ayat yang betul	...saya bangun pada waktu subuh..
Sampel 8	Kesalahan tatabahasa	Dalam suatu hari di pondok Bantan,...
	Ayat yang betul	Pada suatu hari di Pondok Bantan,..
Sampel 10	Kesalahan tatabahasa	Pada tiap-tiap hari pada Pondok Bantan..
	Ayat yang betul	Pada setiap hari di Pondok Bantan..
	Kesalahan tatabahasa	..berjumpa cikgu lelagi dan cikgu perempuan pada sekolah ini.

Ayat yang betul ..berjumpa dengan cikgu lelaki dan perempuan
di sekolah ini.

Berdasarkan jadual ayat di atas, pelajar didapati melakukan kesalahan dalam penggunaan kata sendi nama 'untuk', 'kepada', 'pada', 'dari', 'dalam', 'ke' dan 'di'. Jadual 1 menunjukkan senarai kesalahan kata sendi nama dan peratusan kesalahan yang dilakukan oleh pelajar. Pengkaji mendapati bahawa kesalahan penggunaan kata sendi nama 'pada' dan 'di' mempunyai peratusan tertinggi iaitu sebanyak 27.3% berbanding kesalahan kata sendi nama yang lain. Berdasarkan pemerhatian, pengkaji mendapati bahawa pelajar mempunyai kelemahan untuk mengenalpasti penggunaan kata sendi nama 'di' dan 'pada' dimana kata sendi nama 'di' digunakan di hadapan kata nama atau frasa nama yang menunjukkan tempat dan ditulis terpisah daripada kata nama atau frasa nama. Kata sendi 'pada' pula digunakan untuk masa, manusia, binatang, benda abstrak, dan benda konkrit tertentu.

Kesalahan Penggunaan dan Pengguguran Imbuhan

Imbuhan ialah unit-unit bahasa yang diimbuhkan pada kata dasar yang menyebabkan perubahan makna nahunya. Imbuhan merangkumi bentuk-bentuk terikat seperti awalan, akhiran, sisipan dan apitan.

JADUAL 3. Bilangan dan Peratusan Kesalahan Penggunaan dan Pengguguran Imbuhan

Kesalahan Penggunaan dan Pengguguran Imbuhan	Bilangan	Peratus
<i>Awalan meN-</i>	4	44.4%
<i>Awalan beR-</i>	4	44.4%
<i>Akhiran an-</i>	1	11.1%
JUMLAH	9	100%

JADUAL 4: Contoh Kesalahan Penggunaan dan Pengguguran Imbuhan

Sampel 1	Kesalahan tatabahasa	Saya bangun dari tiduran
	Ayat yang betul	Saya bangun daripada tidur
	Kesalahan tatabahasa	.. buat amal ibadah dan baca quran
	Ayat yang betul	..membuat amal ibadah dan membaca Al-Quran
	Kesalahan tatabahasa	...kembali Al-Darwish dan buat rutin saya
	Ayat yang betul	...kembali ke Al-Darwish dan membuat rutin harian saya
Sampel 2	Kesalahan tatabahasa	Saya umur lapan belas tahun.
	Ayat yang betul	Saya berumur lapan belas tahun.
	Kesalahan tatabahasa	Pada pagi saya baca Al-kuran pada gelas
	Ayat yang betul	Pada waktu pagi, saya membaca Al-Quran di dalam kelas
Sampel 5	Kesalahan tatabahasa	Kemudian saya jalan di masjid khalid..
	Ayat yang betul	Kemudian, saya berjalan ke masjid Khalid..
Sampel 9	Kesalahan tatabahasa	..pergi main bitminton dengan kawannya
	Ayat yang betul	..pergi bermain badminton dengan kawannya
	Kesalahan tatabahasa	Pada malam saya baja Al-Quran
	Ayat yang betul	Pada waktu malam, saya membaca Al-Quran
Sampel 10	Kesalahan tatabahasa	Saya telah bercaja Al-Quran hingga waktu pagi
	Ayat yang betul	Saya telah membaca Al-Quran sehingga waktu pagi.

Berdasarkan Jadual 3, didapati kesalahan penggunaan imbuhan ‘meN-’ dan ‘beR-’ mencatatkan jumlah bilangan yang paling tinggi iaitu sebanyak 4 kesalahan (40%). Selain itu terdapat juga kesalahan penggunaan imbuhan akhiran an- iaitu sebanyak 1 kesalahan (11.1%). Berdasarkan pemerhatian, pelajar didapati mempunyai kelemahan yang sangat ketara dengan penggunaan imbuhan dalam sesebuah ayat. Hal ini demikian kerana penggunaan imbuhan bahasa Melayu dengan bahasa ibunda mereka adalah sangat berbeza. Penggunaan imbuhan yang salah ini berpuncakan ketidakmampuan pelajar memahami makna yang didukung oleh setiap imbuhan dan menganggap semua kata memerlukan imbuhan. Pemerhatian ini juga disokong dengan kajian oleh Ab. Razak Ab. Karim & Muhammad Saiful Haq Bin Hussin (2011). Kajian ini menyatakan bahawa ayat-ayat yang dihasilkan oleh pelajar adalah tidak gramatis. Banyak mengandungi kesalahan tatabahasa seperti kesalahan imbuhan.

KESALAHAN SINTAKSIS

Sintaksis dapat ditakrifkan sebagai bidang ilmu bahasa yang mengkaji bentuk, struktur, dan binaan atau konstruksi ayat. Sintaksis juga dikenali sebagai kajian tentang hukum atau rumus tatabahasa yang mendasari kaedah penggabungan dan penyusunan perkataan atau kelompok perkataan untuk membentuk ayat dalam sesuatu bahasa. Bidang ilmu bahasa yang mengkaji proses pembinaan ayat. Melibatkan kajian tentang bentuk, struktur dan binaan ayat serta hukum atau rumus tatabahasa mengenai cara-cara penggabungan ayat. Selain itu, kajian sintaksis juga melibatkan aspek perbezaan binaan ayat melalui jenis-jenis ayat dan ragam ayat (Nik Safiah Karim, 2008). Kesalahan sintaksis ialah kesalahan yang dilihat daripada penggunaan bentuk, struktur dan binaan atau konstruksi ayat. Antara jenis-jenis kesalahan dari segi sintaksis yang terdapat dalam penulisan karangan pelajar ialah,

Kesalahan Pembinaan Ayat Majmuk dan Pengguguran Kata Hubung

Kata hubung ialah sejumlah perkataan yang bertugas menghubungkan dua binaan ayat atau lebih sehingga menjadi satu bentuk ayat yang berlapis yang dikenali sebagai ayat majmuk. Terdapat tiga jenis kata hubung iaitu kata hubung gabungan ‘dan’, kata hubung pancangan relatif ‘yang’ dan kata hubung komplemen ‘bahawa’.

JADUAL 5. Bilangan dan Peratusan Kesalahan Penggunaan Ayat Majmuk dan Pengguguran Kata Hubung

Kesalahan Penggunaan Ayat Majmuk dan Pengguguran kata Hubung	Bilangan	Peratus
Kata hubung gabungan (<i>dan</i>)	2	33.3%
Kata hubung pancangan (<i>kerana</i>)	3	50.0%
Kata hubung gabungan (<i>kemudian</i>)	1	16.7%
JUMLAH	6	100%

JADUAL 6. Kesalahan Tidak Menggunakan Kata Hubung

Sampel 2	Kesalahan tatabahasa	Saya lahir di kampung kaunraani saya umur lapan belas tahun.
	Ayat yang betul	Saya dilahirkan di kampung Kaunraani dan saya berumur lapan belas tahun.
	Kesalahan tatabahasa	Saya suka belayar kitab began cikgu sharob saya suka behasa Arobiyah.
	Ayat yang betul	Saya suka belajar kitab dengan Cikgu Sharob kerana saya suka bahasa Arab.
Sampel 3	Kesalahan tatabahasa	Saya Anuwat Umar saya lapas belas tahun.
	Ayat yang betul	Nama saya Anuwat Umar dan saya berumur lapan belas tahun.
	Kesalahan tatabahasa	Saya rindu cikgu nakim dan faiz saya yadi orang kejab bajak siki
	Ayat yang betul	Saya rindu Cikgu Nakim dan Cikgu Faiz kerana disebabkan mereka saya menjadi lebih bijak
Sampel 4	Kesalahan tatabahasa	Saya balik ke asrama untuk sembahyang asri saya handak membersih ke masjid.
	Ayat yang betul	Saya balik ke asrama untuk sembahyang asar. kemudian saya hendak membersihkan masjid
Sampel 7	Kesalahan tatabahasa	Saya suka bola tapa dan sepak takraw saya dudak kampung
	Ayat yang betul	Saya suka bermain bola tampar dan sepak takraw kerana saya berasal dari kampung.

Berdasarkan Jadual 6 diatas, didapati pelajar melakukan kesalahan tatabahasa kerana tidak menggunakan kata hubung gabungan ‘dan’ dan ‘kemudian’ serta kata hubung pancangan ‘kerana’ dalam ayat-ayat di atas. Kesalahan kedua-dua pengguguran kata hubung ini adalah sebanyak 3 kesalahan iaitu 50%. Kata hubung ‘dan’, ‘kemudian’ dan ‘kerana’ perlu untuk menghubungkan dua klausa ayat di atas. Berdasarkan pemerhatian, pengkaji mendapati pelajar ini masih lemah dan

masih belum menguasai sepenuhnya dalam menggunakan kata hubung bahasa Melayu. Menurut teori analisis kesalahan bahasa, kesalahan ini dikenalpasti seperti kesalahan intralingual. Menurut Richards (1992), kesalahan intralingual berpunca daripada pembelajaran yang salah atau belum sempurna dalam bahasa kedua memandangkan pelajar belum menguasai bahasa sasaran seperti pelajar menyebut.

JADUAL 7. Kesalahan Mengulang Kata Hubung 'Dan' Sebanyak Dua Kali

Sampel 1	Kesalahan tatabahasa	Saya dan kawan-kawan pergi ke masjid supaya sembahyang subhi dan buat amal ibadah dan baca quran
	Ayat yang betul	Saya dan kawan-kawan pergi ke masjid untuk sembahyang subuh, melakukan amal ibadat dan membaca Al-Quran.
	Kesalahan tatabahasa	Kita mandi dan pergi sekolah dan kita akan makan makanan dan minuman pada pagi.
	Ayat yang betul	Kita mandi sebelum pergi ke sekolah dan kita akan makan makanan serta minuman pada waktu pagi.
Sampel 9	Kesalahan tatabahasa	Murid-murid bangun waktu subhi dan mandi dan pergi sekolah dengan kawannya.
	Ayat yang betul	Pada waktu subuh, murid-murid bersiap untuk mandi dan pergi ke sekolah bersama kawannya.

Berdasarkan Jadual 7, pelajar didapati mengulang kata hubung 'dan' sebanyak dua kali dalam sesuatu ayat itu. Kata hubung 'dan' perlu digunakan sekali sahaja dalam ayat di atas bagi menghubungkan klausa yang sama tara sifatnya. Berdasarkan pemerhatian, pengkaji mendapati bahawa pelajar melakukan kesalahan ini adalah disebabkan pengaruh bahasa Arab yang mereka belajar di sekolah iaitu kata 'و' yang membawa maksud 'dan'. Kajian tentang kata pinjaman Arab dan huraian mengenai kemasukan dan perubahan yang berlaku pada konsonan asing ini telah pun dilakukan dalam beberapa kajian sebelum ini (Beg, 1977, Amran, 1987, Awang, 1993).

Kesalahan Penggunaan Aspek Ayat dalam Karangan

Ayat ialah unit pengucapan yang paling tinggi kedudukannya dalam susunan tatabahasa dan mengandungi makna yang lengkap. Ayat boleh terbentuk daripada satu perkataan atau susunan beberapa perkataan yang pengucapannya dimulakan dan diakhiri dengan kesenyapan (Tatabahasa Dewan, 2003). Dalam bahasa Melayu, terdapat pelbagai jenis ayat, namun susunan ayat yang paling asas ialah ayat tunggal. Ayat tunggal ialah ayat yang mengandungi satu konstituen subjek dan satu konstituen predikat. Pengetahuan untuk membina ayat tunggal dalam kalangan pelajar bahasa asing sangat penting kerana ayat tunggal ialah asas kepada pembinaan ayat yang lebih kompleks.

JADUAL 8: Bilangan dan Peratusan Kesalahan Penggunaan Aspek dalam Karangan

Kesalahan Penggunaan Aspek dalam Karangan	Bilangan	Peratus
Penggunaan ayat tunggal	4	100.0%
JUMLAH	4	100%

JADUAL 9: Kesalahan Penggunaan Aspek Ayat dalam Karangan

Sampel 2	Kesalahan tatabahasa	Saya nama anas Idnu Adbal azeez
	Ayat yang betul	Nama saya Anas Idnu Adbal Azeez
	Kesalahan tatabahasa	Saya umur lapan belas tahun
	Ayat yang betul	Umur saya lapan belas tahun
Sampel 6	Kesalahan tatabahasa	Hidup saya di dalam Pondok Bantan.
	Ayat yang betul	Saya tinggal di Pondok Bantan.
Sampel 9	Kesalahan tatabahasa	Saya nama Fatin
	Ayat yang betul	Nama saya Fatin

Berdasarkan Jadual 8, pelajar telah menunjukkan kesalahan penggunaan aspek ayat iaitu daripada kesalahan ayat tunggal. Dalam sampel (2), (6), dan (9) telah menunjukkan konstituen subjek (frasa nama) dalam ayat di atas tidak tepat kerana unsur penerang mendahului unsur inti.

Pengkaji mendapati pelajar ini telah dipengaruhi dengan bahasa ibunda mereka. Pelajar ini telah menggunakan struktur ayat bahasa Thailand iaitu 'Chan cheu' yang diterjemahkan sebagai 'Saya nama' dalam bahasa Melayu. Kesalahan ini dikenal pasti sebagai kesalahan pemindahan atau interlingual berkait dengan gangguan bahasa ibunda. Berdasarkan teori analisis kesalahan bahasa, Corder (1971) menjelaskan bahawa gangguan bahasa ibunda itu wujud apabila tabiat (bentuk, sistem atau hukum) bahasa pertama pelajar mengganggu atau menghalangnya daripada memperoleh bentuk, sistem atau hukum dalam bahasa kedua.

KESALAHAN ORTOGRAFI

Money (2004), dalam kajiannya mengkategorikan kesalahan ortografi kepada kesalahan ejaan, kesalahan huruf besar dan semantik. Namun begitu, kesalahan aspek ortografi dalam kajian ini akan memfokuskan kesalahan ejaan dan huruf besar atau kecil.

Kesalahan Ejaan

Dalam kesalahan ini, pengkaji akan melihat pada kesalahan ejaan dari sudut keselarasan vokal dan konsonan.

JADUAL 10. Bilangan dan Peratusan Kesalahan Ejaan

Kesalahan Ejaan	Bilangan	Peratus
Kesalahan vokal	31	43.1%
Kesalahan konsonan	41	56.9%
JUMLAH	72	100%

JADUAL 11. Contoh Kesalahan Ejaan

Ejaan Salah	Ejaan Betul
Subhi	subuh
Bangan	bangun
Sepaya	supaya
Sambahyang	sembahyang
Kemadian	Kemudian

Berdasarkan kesalahan ejaan ini, kesemua sampel ujian karangan menunjukkan bahawa pelajar ini masih lemah untuk mengeja perkataan dengan betul. Kebanyakan perkataan yang disenaraikan dalam Jadual 10 ini dipengaruhi oleh bahasa ibunda mereka dan pengaruh bahasa Arab. Antara kesalahan ejaan yang dibuat oleh pelajar dalam sampel ujian karangan ini dapat dilihat daripada kesalahan keselarasan vokal dan ejaan konsonan. Kesalahan ejaan dari aspek vokal lebih tinggi berbanding kesalahan ejaan konsonan iaitu sebanyak 41 kesalahan 56.9%. antara contoh ejaan yang tidak mempunyai keselarasan vokal adalah ‘dudak (duduk)’ ‘sayu (saya)’, ‘buleh (boleh)’ dan sebagainya. Selain itu terdapat juga kesalahan ejaan yang berlaku disebabkan pengaruh bahasa Arab. Sebagai contoh, kata ‘asri’, ‘subhi’, ‘zuhri’ dan sebagainya. Aspek ejaan sangat berkait rapat dengan sebutan dan ejaan kata dalam bahasa Melayu. Kesilapan ejaan yang terdapat dalam data yang dikutip menunjukkan bahawa pelajar tidak menguasai sebutan yang betul perkataan tersebut dan mengeja perkataan tersebut mengikut cara sebutannya. Kenyataan ini dapat disokong dalam kajian Hasmidar Hassan, Mardian Shah Omar & Puteri Roslina (2018) bertajuk Kecelaruhan Morfologi Dalam Penulisan Bahasa Melayu Oleh Penutur Asing. Pengkaji tersebut mengatakan bahawa pelajar mengeja perkataan dalam data tersebut mengikut cara sebutannya. Pelajar perlu diberikan latihan membaca dengan kuat agar pengajar dapat mengenal pasti kesalahan sebutan sesuatu perkataan oleh pelajar. Apabila pelajar menguasai sebutan yang betul, maka pelajar akan dapat mengeja dengan betul juga.

Kesalahan Huruf Besar atau Kecil

Kesalahan ejaan yang berpunca dariapda kesalahan penggunaan huruf besar dan huruf kecil adalah seperti Jadual 11 dan Jadual 12.

JADUAL 12. Bilangan dan Peratusan Kesalahan Huruf Besar atau Kecil

Kesalahan Huruf	Bilangan	Peratus
Huruf besar	8	72.7%
Huruf kecil	3	27.3%
JUMLAH	11	100%

JADUAL 13. Kesalahan Penggunaan Huruf Besar/Kecil

Sampel 1	Kesalahan ejaan	...di Pondok BANTAN
	Ejaan yang betul	...di Pondok Bantan
Sampel 2	Kesalahan ejaan	Saya nama anas Idna adbal azeez.
	Ejaan yang betul	Nama saya Anas Idna Adbal Azeez.

Sampel 3	Kesalahan ejaan	Saya memBaca Quran dan mamBaca solawat naBi .
	Ejaan yang betul	Saya membaca Al-Quran dan membaca selawat ke atas Nabi.
	Kesalahan ejaan	Saya dudak kampung nakron thiland
	Ejaan yang betul	Saya tinggal di sebuah kampung yang terletak di negeri Nakhon, Thailand.
Sampel 6	Kesalahan ejaan	...hidup saya Di dalam Pondok Bantan.
	Ejaan yang betul	...kehidupan saya di Pondok Bantan.
	Kesalahan Ejaan	Saya pergi Biliknga Dan Mandi...
	Ejaan yang betul	Saya pergi ke biliknya dan terus mandi..
	Kesalahan ejaan	Kemadian itu kurunya Mengagar Ilmu Ukama..
	Ejaan yang betul	Selepas itu, gurunya mengajar ilmu agama..
Sampel 10	Kesalahan ejaan	Saya telah belajar Ilmu Akama dan Ilmu yang lain..
	Ejaan yang betul	Saya telah belajar ilmu agama dan ilmu yang lain..

Berdasarkan Jadual 13, didapati pelajar masih lemah dalam sistem penggunaan huruf besar atau huruf kecil dalam bahasa Melayu. Kesalahan penggunaan huruf besar mewakili 8 bilangan kesalahan 72.7% iaitu lebih banyak berbanding kesalahan penggunaan huruf kecil. Berdasarkan pemerhatian, pelajar banyak menggunakan menggunakan huruf besar pada kata yang bukan daripada pangkal ayat mahupun kata nama khas. Kesalahan penggunaan huruf ini disebabkan pelajar masih lagi keliru dengan sistem tatabahasa bahasa Melayu. Berdasarkan teori analisis kesalahan bahasa, pelajar didapati melakukan kesalahan interlingual. Richards (1992) mendefinisikan kesalahan interlingual sebagai kesalahan yang terhasil daripada pemindahan bahasa, disebabkan bahasa pertama pelajar.

PERBINCANGAN

Berdasarkan analisis kesalahan bahasa yang dilakukan terhadap penulisan karangan oleh pelajar Pondok Bantan, didapati penguasaan bahasa mereka dalam penulisan masih lemah. Dapatan ini secara tidak langsung memperlihatkan bahawa penguasaan bahasa Melayu mereka adalah rendah dan perlu penambahbaikan dalam proses pengajaran dan pembelajaran bahasa Melayu. Kategori analisis kesalahan bahasa yang diperkenalkan oleh Corder (1974) dapat mengenal pasti kesalahan, mengelaskan dan menentukan impak kesan kesalahan terhadap pencapaian pelajar dalam penulisan. Dapatan ini juga memberi maklumbalas kepada guru tentang kelemahan dan pencapaian pelajar mereka.

Pencapaian aspek morfologi pelajar Pondok Bantan adalah tidak memuaskan. Pengkaji telah melihat kesalahan tatabahasa ini dengan menghuraikan berkaitan dengan kesalahan penggunaan kata sendi nama, kesalahan penggunaan kata dari segi makna, dan kesalahan penggunaan imbuhan. Berdasarkan kesalahan penggunaan kata sendi nama, didapati hampir kesemua sampel karangan telah melakukan kesalahan tatabahasa. Kesalahan penggunaan kata sendi nama yang dilakukan oleh pelajar dalam ujian karangan ini membuktikan bahawa mereka masih lemah dalam penggunaan kata sendi nama. Manakala dari segi kesalahan penggunaan kata dari segi makna pula, didapati bahawa separuh daripada sampel ujian karangan ini telah melakukan kesalahan tatabahasa ini. Penguasaan kosa kata pelajar mengikut konteks ayat yang dilakukan jelas sekali menunjukkan bahawa tahap penguasaan bahasa Melayu mereka masih tidak berada pada tahap memuaskan. Seterusnya, pengkaji juga melihat kesalahan tatabahasa ini daripada kesalahan penggunaan imbuhan. Berdasarkan pemerhatian daripada kesalahan tatabahasa ini didapati pelajar mempunyai kelemahan yang sangat ketara dengan penggunaan imbuhan dalam sesebuah ayat. Hal ini kerana hampir semua sampel karangan yang dilakukan oleh mereka mempunyai kesalahan penggunaan imbuhan ini.

Aspek kedua yang dikaji adalah aspek sintaksis. Berdasarkan pemerhatian terhadap aspek sintaksis, pengkaji telah melihat kesalahan tatabahasa ini dengan menghuraikan berkaitan dengan kesalahan pembinaan ayat majmuk atau kata hubung. Untuk aspek sintaksis ini, pengkaji hanya melihat daripada dua jenis kesalahan bahasa sahaja. Kesalahan yang pertama dilihat adalah kesalahan pembinaan ayat majmuk atau kata hubung. Berdasarkan kesalahan tatabahasa ini, pengkaji mendapati bahawa pelajar-pelajar ini telah melakukan dua kesalahan iaitu pelajar tidak menggunakan kata hubung dalam ayat dan pelajar-pelajar ini melakukan pengulangan kata hubung 'dan' sebanyak dua kali. Antara kata hubung yang tidak digunakan adalah kata hubung 'dan' dan 'kerana'. Kata hubung yang tidak digunakan didalam ayat tersebut menyebabkan ayat tersebut kelihatan tidak gramatis. Pelajar-pelajar ini juga telah menggunakan pengulangan kata hubung 'dan' sebanyak dua atau tiga kali dalam sesuatu ayat itu. Pengulangan kata hubung ini akan meleretkan makna ayat yang tidak jelas yang ingin disampaikan dalam karangan tersebut. Selain itu, pengkaji juga melihat daripada aspek kesalahan kedua iaitu kesalahan penggunaan aspek ayat dalam karangan. Berdasarkan kesalahan tatabahasa ini, pengkaji mendapati hampir kesemua sampel ujian karangan ini telah melakukan kesalahan penggunaan ayat dalam karangan. Hal ini kerana, konstituen subjek (frasa nama) dalam ayat ditulis tidak tepat kerana unsur penerang mendahului unsur inti.

Aspek yang terakhir dikaji adalah aspek ortografi iaitu kesalahan ejaan dan kesalahan penggunaan huruf besar dan kecil. Berdasarkan pemerhatian terhadap kesalahan tatabahasa ini, pengkaji mendapati bahawa kesalahan ejaan ini merupakan kesalahan yang paling banyak

dilakukan oleh pelajar-pelajar ini berbanding kesalahan bahasa yang lain. Kesalahan ejaan ini menyebabkan sesuatu ayat yang disampaikan tidak memberi kefahaman kepada pengkaji untuk membacanya. Kebanyakan perkataan yang disenaraikan dalam jadual tersebut dipengaruhi oleh bahasa Melayu kitab yang diajari oleh guru bahasa Melayu di sana. Penggunaan bahasa Melayu kitab yang digunakan dikatakan seakan-akan sama bunyi fonologinya dengan dialek Melayu-Kelantan. Pengkaji juga melihat kesalahan penggunaan huruf besar dan kecil dalam karangan ini. Pengkaji mendapati bahawa hampir separuh daripada sampel ujian karangan ini telah melakukan kesalahan tatabahasa ini. Pelajar-pelajar ini dilihat masih lagi lemah untuk membezakan penggunaan kata nama khas dan kata nama am di mana fungsi sebenar penggunaan huruf besar dan huruf kecil. Kebanyakan mereka menggunakan huruf kecil pada pangkal ayat dan kata nama khas.

Berdasarkan analisis data yang dihuraikan pada jadual yang disediakan, didapati hampir kesepuluh sampel ujian karangan telah banyak melakukan kesalahan tatabahasa. Kesalahan tatabahasa yang telah dilakukan baik dari aspek morfologi, sintaksis mahupun aspek kesalahan ortografi dalam karangan yang dihasilkan mereka. Berdasarkan pemerhatian, pelajar ini lebih banyak melakukan kesalahan tatabahasa dari aspek morfologi iaitu kesalahan kata sendi nama, kesalahan penggunaan kata dari segi makna, dan penggunaan imbuhan. Selain itu dari segi kesalahan ortografi pula, pelajar banyak melakukan kesalahan pada aspek ejaan. Tidak kurang juga pada aspek sintaksis, pelajar juga banyak melakukan kesalahan bahasa dari aspek sintaksis ini iaitu kesalahan penggunaan ayat majmuk dan penggunaan aspek ayat dalam karangan. Berdasarkan pemerhatian juga didapati bahawa kesalahan tatabahasa dari aspek morfologi, sintaksis dan ortografi dalam ujian karangan ini jelas menunjukkan bahawa tahap penguasaan bahasa Melayu terhadap pelajar Pondok Bantan, Thailand ini berada pada tahap yang lemah. Hal ini demikian kerana pelajar ini mungkin kurang terdedah terhadap penggunaan bahasa Melayu dalam diri mereka. Tidak dinafikan juga bahawa gangguan bahasa ibunda mendorong pelajar melakukan kesalahan tatabahasa tetapi faktor ini bukanlah faktor utama kerana penutur jati yang mempelajari bahasa Melayu turut melakukan kesalahan yang sama.

Pengkaji mendapati bahawa kesalahan tatabahasa yang dilakukan oleh pelajar terhadap ujian karangan ini adalah disebabkan kesalahan interlingual dan kesalahan intralingual. Menurut Richards (1992), kesalahan interlingual sebagai kesalahan yang terhasil daripada pemindahan bahasa, disebabkan bahasa pertama pelajar. Manakala, kesalahan intralingual berpunca daripada pembelajaran yang salah atau belum sempurna dalam bahasa kedua memandangkan pelajar belum menguasai bahasa sasaran.

Berdasarkan laporan temubual, rata-rata informan daripada pelajar ini memahami soalan yang diajukan oleh pengkaji adalah pada tahap sederhana. Soalan yang diajukan oleh pengkaji adalah soalan yang menggunakan aras bahasa standard. Namun ada dalam kalangan informan memberi tindak balas yang lambat ketika pengkaji mengajukan soalan kepada mereka. Jawapan-jawapan yang diberikan oleh informan ini rata-rata mempunyai pengaruh bahasa Ibunda ketika bercakap dalam bahasa Melayu. Terdapat juga kesalahan tatabahasa yang jelas pada pertuturan responden. Hal ini dapat dilihat pada kesalahan yang berlaku selari dengan respon yang diberikan oleh mereka dalam ujian karangan ini. Hal ini jelas menunjukkan bahawa tahap penguasaan pelajar Pondok Bantan terhadap bahasa Melayu berada pada tahap yang lemah. Menurut Kamariah Ayu dan Zamri (2015) menyatakan, individu yang mahir bercakap dalam sesuatu bahasa itu, tidak semestinya mahir dalam penulisan bahasa tersebut. Hal ini adalah kerana kemahiran menulis perlu

dipelajari, bukan sahaja bentuk atau corak yang berbeza, malah gaya penyampaiannya juga agak berbeza. Masalah ini bukan sahaja berlaku dalam proses penguasaan bahasa pertama, bahkan turut berlaku dalam mempelajari bahasa kedua.

KESIMPULAN

Dapatan menunjukkan bahawa pelajar-pelajar yang dipilih untuk menjalankan kajian ini berada pada tahap penguasaan bahasa Melayu yang tidak memuaskan. Berdasarkan pemerhatian, pelajar-pelajar ini telah gagal menjalankan ujian karangan dengan baik. Kelemahan dilihat jelas daripada aspek morfologi, aspek sintaksis mahupun aspek ortografi terhadap sampel karangan bahasa Melayu dengan baik. Oleh itu, kajian jelas menunjukkan bahawa tahap penguasaan bahasa Melayu terhadap pelajar Pondok Bantan berada pada tahap tidak memuaskan. Kesalahan-kesalahan yang dilakukan oleh pelajar ini memperlihatkan bahawa pelajar-pelajar ini perlu lebih diberi tunjuk ajar oleh guru bahasa Melayu.

RUJUKAN

- Ab. Razak Ab. Karim & Muhammad Saiful Haq Bin Hussin. 2011. Tahap Penguasaan Bahasa Melayu Pelajar di Islamic Santitham Foundation School (ISFS). *Jurnal Pengajian Melayu*, 22, 2011.
- Aesoh Kaema. 2011. Kesalahan Ejaan Rumi dalam kalangan Mahasiswa Jabatan Bahasa Melayu, Universiti Islam Yala. Tesis Sarjana Muda: Universiti Fatoni.
- Aini Haji Karim. 2007. Analisis Kontrastif dan Analisis Kesalahan Bahasa: Antara Hipotesis dan Realiti. Prosiding Seminar Tahunan Jabatan Bahasa Melayu dan Linguistik II (SETALING), 2, 212-225.
- Amran Kasimin. 1987. *Perbendaharaan Kata Arab dalam Bahasa Melayu*. Bangi: Penerbit Universiti Kebangsaan Malaysia.
- Awang Mohammad Amin. 1993. Kata Pinjaman Arab dalam Bahasa Melayu: Satu Penilaian Semula. *Jurnal Dewan Bahasa*, 37(1), 49-58.
- Azrizan Abu Bakar & Karim Harun. Penggunaan Kata Ganti Nama Dialek Kelantan dalam Aplikasi Whatsapp. *Jurnal Melayu*, 14 (2), 291-306.
- Beg & Muhammad Abdul Jabbar. 1977. *Arabic Loan-words in Malay: A Comparative Study*. Kuala Lumpur: Universiti Kebangsaan Malaysia.
- Brown, H. D. 2000. *Principles of Language Learning and Teaching*. New York: Longman.
- Connor, U. 1996. *Contrastive Rhetoric: Cross-Cultural Aspects of Second Language Writing*. Cambridge: Cambridge University Press

- Corder, S. P. 1971. *Introducing Applied Linguistics*. Baltimore: Penguin Education.
- Ellis, R. 1994. *The Study of Second Language Acquisition*. Oxford: Oxford University Press.
- Erdogan, V. 2005. Contribution of Error Analysis to Foreign Language Teaching. *Journal of the Faculty of Education*, 1 (2), 261-270.
- Hasnah Nataening. 2004. Pendekatan Komunikatif dalam Pengajaran dan Pembelajaran Bahasa Melayu di Sekolah Agama Rakyat di Selatan Thailand. Tesis Sarjana Pendidikan. Universiti Pendidikan Sultan Idris.
- Kamaruddin Hussin. 1993. Pengajaran Lisan : Kemahiran Mendengar dan Bertutur. Kuala Lumpur : Kumpulan Budiman Sdn Bhd.
- Kamiliah Ayu Ab. Ghani & Zamri Mahamod. 2015. *Strategi Pembelajaran Bahasa Melayu dalam Kalangan Pelajar Bukan Melayu*. Prosiding Seminar Pascasiswazah Pendidikan Bahasa Melayu & Kesusasteraan Melayu. Fakulti Pendidikan: Universiti Kebangsaan Malaysia.
- Kamus Dewan Bahasa dan Pustaka. 2005. Kamus Dewan. Kuala Lumpur: Dewan
- Kamus Dewan. Edisi keempat. 2007. Kuala Lumpur: Dewan Bahasa dan Pustaka.
- Karim Harun, Khairul Anuar Ismail, Lokman Abd Wahid, Zawahir Ismail & Azhar Md. Sabil. 2018. Membina Kerangka Standard Bahasa Melayu dan Bahasa Indonesia. *Jurnal Melayu*, 7 (2), 241-254.
- Moghimizadeh, R. P. 2008. The Study of Syntactic Avoidance on The Written Production of Persian University Students Majoring in Teaching English as a Foreign Language. Disertasi tidak diterbitkan. Pulau Pinang: Universiti Sains Malaysia.
- Mohd. Asri Harun, Zulkifley Hamid & Kartini Abd. Wahab. 2017. Kajian perbandingan sikap dan kecekapan Komunikatif Bahasa Melayu dalam Kalangan Murid-murid Melayu Bandar dan Luar Bandar. *Jurnal Melayu*, Edisi Khas, 289-303.
- Mohd Sheffie Abu Bakar. 1987. *Metodologi Penyelidikan: Penggunaan untuk Ekonomi dan Bidang Berkaitan*. Bangi: Penerbit Bangi.
- Muhammad Saiful Haq Bin Russin. 2006. Amalan Psikolinguistik dalam Penguasaan Asas Bacaan Bahasa Melayu di Kalangan Pelajar Muda. Disertasi Kedoktoran. Universiti Putra Malaysia. Serdang.
- Mukattash, Lewis. 1980. Contrastive Analysis, Error Analysis, and Learning Difficulty. In.M. Lewis, (Ed.). *Contrastive Linguistics*, Berlin: Walter De Gruyter & Co., pp. 333-348.
- Neuman, W. L. 1991. *Social Research Methods: Qualitative and Quantitative Approaches*. Boston: Allyn and Bacon.
- Noor Zila Md. Yusuf & Amir Juhari. 2019. Tahap Bahasa Antara Dalam Pembelajaran Bahasa Melayu Sebagai Bahasa Kedua. *Jurnal IPDA*, 26, 2019.
- Rahanee Tehsa. 2016. Analisis Kesalahan Imbuhan dan Ortografi Bahasa Melayu dalam Kalangan Mahasiswa/I di Yala Rajbhat Universiti. Tesis Sarjana Pendidikan. Universiti Pendidikan Sultan Idris.

- Richards, J. C., Platt, J. T., Weber, H. & Candlin C. N. 1992. *Longman Dictionary of Applied Linguistics*. Essex: Longman.
- Rusda Salaeh. 2014. Kesalahan Penggunaan Awalan Bahasa Melayu dalam Kalanagan Mahasiwa Jabatan Bahasa Melayu, Universiti Fatoni. Tesis Sarjana Muda: Universiti Fatoni.
- Solahuddin Samaun & Hasnida Samaun. 2010. Dlm. Ambigapathy Pandian (Penyt.) *Panca Dimensi Pengajaran dan Pembelajaran Bahasa: Trend dan Amalan*. Pulau Pinang: Penerbitan Universiti Sains Malaysia, hlm. 82– 99.
- Zulkifley Hamid, Ramli Md Salleh & Rahim Aman, 2006. *Linguistik Melayu*. Bangi: Penerbit UKM.

Biodata Penulis:

Ahmed Hafizainol bin Ahmed Idris adalah pelajar sarjana di Program Kajian Bahasa Melayu, Fakulti Sains Sosial dan Kemanusiaan, Universiti Kebangsaan Malaysia.

Karim Harun (PhD) adalah Profesor Madya di Pusat Kajian Bahasa, Kesusasteraan dan Kebudayaan Melayu, Fakulti Sains Sosial dan Kemanusiaan, Universiti Kebangsaan Malaysia. Bidang kepakaran beliau ialah Sejarah Linguistik, Psikolinguistik, dan Leksikografi.